

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vásár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög ccentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A kegyelmes ur pihen.

A delegációk pár nap alatt már befejezik a működésüket és következnek rá a nagy vakáció.

Mint a kik mindentjellel végeztek, szerte mennek a szélrózsa minden irányában, nekik immár szeptember végéig semmi egyéb dolguk nem lesz, mint gondtalanul pihenni.

Már is arról vesszünk hírt, hogy br. Bánffy Dezső a delegációk működésének befejezése után hosszabb tartózkodásra Erdélybe, apanagyfalusi birtokára utazik, a honnan csak augusztus vége felé tér vissza Budapestre.

Ő kegyelmessége tehát rövid néhány nap múltán falusi magányába vonul vissza, s átadja magát a családi örömeknek.

Értjük és méltányoljuk is a nemes bárónak abbéli elhatározását, hogy a politikai élet és az országkormányzás reá nézve nagyon is súlyos gondjait néhány bétre legalább ott hagyja a miniszterelnöki palotában, s ő maga családjával együtt a falusi élet csendjében keres nyugalom és szórakozást.

Bizony ráfér ő kegyelmességére egy kis zavartalan pihenés.

Mint újoncz államférfi, a ki az országkormányzás nehéz mesterségét egyenesen a legmagasabb állásban kezdte gyakorolni, — kétségkívül úgy testileg, mint lelkileg kifáradhatott abban a nehéz küzdelemben, melyet súlyos viszonyok közt kezdett meg és még súlyosabbá tette magára nézve erejét és képességeit felülmúló akcióival.

Nem mintha nagy dolgokat végzett, vagy feladatot teljesített s e küzdelemben erejét felettébb kimerítette volna, hanem — mert kisebb dolgokban is hamar kifárad — van ő kegyelmességének feltétlen szüksége néhány heti pihenőre.

És mi egyáltalán nem teszünk kifogást Bánffy Dezső hosszabb tartamu pihenése ellen, mert látjuk, hogy az ország dolgai tökéletesen rendben hagyja hátra és néhány hét alatt Magyarország közviszonyaiban oly mérvű romlás nem következhetik be, hogy azt Bánffy Dezső — az ő ismert államférfiúi bölcsességével és patentirotzott diplomatiái járatosságával — rövidesen meg nem javíthatná.

Ő kegyelmessége tehát nyugodtan

időzhetik néhány hetet apanagyfalusi birtokán.

Mióta kivette Wekerle kezéből az ország kormányzói botot, azóta Magyarország rohamosan halad a fejlődés útján, még pedig a béke áldásainak zavartalan élvezése mellett.

Nagy dolgokba merészen fogott, és sem a talentuma, sem a bölcsessége, sem a szerencséje, sem a tapintata és sem a pártja nem hagyta cserben.

Kivétel: ember, a kit a szerencse istennője még a bölcsőjében homlokra csókolt, s azóta folyton dédelgeti, cizirgatja.

Államférfiúi pályáját mindjárt azon kezdte, hogy Tauszky Miksával már akkor felhordatta a butorait Budavárába, a mikor Wekerle nem is gondolt a bukásra, annál kevésbbé a költözésre.

És hogy nem esalta meg jóstehetsége, kitűnik abból, hogy a mikor a butorai mind Budán voltak, rácsakhamar megjött a legmagasabb kézirat, mely azt adta tudtára, hogy a felség őt nevezte ki Magyarország miniszterelnökévé.

A mkor ez a világ nagy ámulására megesett, az ellenzéki politikusok és újságírók rögtön készek voltak az ítéletükkel, mely azt tartalmazta, hogy a Bánffy-kormány olyan gyöngye, hogy az első komolyabb tavaszi szél el-söpri.

És ime: a kabinet még egyre áll és izmosodik nemcsak, hanem a feje még több heti nyugalmas pihenőt is megengedhet magának.

Már hogy az egyházpolitikai javaslatokat valóságos élő törvényekké gyúrta át és hogy őszire nem kisebb dologhoz, mint a közigazgatás reformjához is hozzá akar fogni — ez kétségkívül oly messzemelő eredménye államférfiúi működésének, oly irigylendő dokumentuma rátermettségének és mértéktelen akcióképességének, hogy mi, a kik nem bízunk a Bánffy Dezső sikerében most szégyenkezve valljuk be tévedésünket és bűnbánólag esdünk az Égtől bocsánatot.

Már az Agliardi tisztelendő urral folytatott harczát nem is merjük fel-emliteni. Ezt a jóhiszemű papot már minden képzeletet meghaladó módon torkolta le, úgy annyira, hogy a Budapesttől jókora távolságban fekvő Vatikán falai csak úgy recsegték bele.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Június 25.

Emlékkönyvb.

(Gróf Esterházy Dénes hátrahagyott költeményeiből.)

Örizz szivedbe vésvé jól
Képét a hű barátának,
Mert, hogy ha isteni kegyek
Sok szót jóval ellátnak,
Kettős öröm az élvezet
Ha hű barát benn részt vehet.

És hogy ha bú — ha bánat ér,
Ha sújt a sors vizsálja,
A csüggedés bármily közel
De van mi útját állja,
A gondolat — hogy egy akad
Ki osztja hűn fájdalomunkat.
Gyalu, 1887.

Gróf Esterházy Dénes.

A sikkasztó.

Írta: RENCZ JÁNOS.

Édes-bus emlékt leend reám nézve mindig az a pillanat, mikor — berukkolandó önkéntelen önkéntesnek Gráczba — elbucsztam Gizikétől. A csók édességét, melyet ekkor szerelni vallomás közben ajkáról loptam, még a tulvilágon is fogom érzni, de e csók keserű következményeit még kevésbbé felejthetem el.

Az eset úgy történt, hogy éppen akkor nyitott be az ajtón Gizikének éles nyelvű mamája, mikor az a csók elcsattant.

A mama haragos tekintete rögtön ki-parancsolta a szobából Gizikét, s így csak magam lettem menyörgéseinek áldozata.

— Hitvány, himpeller, csaló! . . . több efféle nekem szóló ékes jelzők közepette mondottam el a bucsu „tör d e l t” hangjait:

— Én bucsuzni jöttem . . . Csókolom a kezit Erzsike néni . . . ajánlom magamat jóindulatába . . . tiszteltem a Gusztai bácsit!

Vége nagy hajlongások közepette kijutottam az ajtón.

A vonat aztán még az nap elindult vélem Gráczba, hova szerencsésen megérkeztem, s hol beöltöztem önkéntelenül önkénteskedő bakának.

Az önkéntes életet nem találtam mulatságosnak, de sokkalta jobban fáj nekem a Gizike távolléte, a kirlől még csak hírt sem hallottam, s kinek én sem adhattam hírt magamról. Sokáig törtem a fejemet rajta, hogy miképen ejthetném szerit a Gizikével való titkos levelezésnek, de nem bírtam kislútni valami jó módozatot.

A mit azonban az én gyenge eszem nem bírt kifundálni, azt kitalálta a Gizike zsenialitása. Pár hét múlva u. i. elutazásom után levelet kaptam Gizikétől, melyben forró szerelmének s örök hűségének megerősítésén kívül (melyet ama csók elkövetésekor fogadott isteni ajka) megírta, hogy a neki szánt leveleket az ő legmeghittebb barátjának, Gencsi Sárának cizmezzem, a kinek a levélhordó mindig akkor fogja azokat kezébe

Nó, hát a ki mndeme nagy dolgokat oly rövid idő alatt megcseskedte — nem érdemlne pár heti pihenőt?

Oh igen. Az apanagyfalusi ákácok enyhét adó árnyékában illő dolog megpihenni annak a férfiuinak, a ki sok minden egyéb között — megremegettette Róma falait.

Politikai hírek.

Bánffy Dezső itthon. Bánffy Dezső br. miniszterelnök a delegációk tanácskozásának befejezése után pár hetet erdélyrészi, apanagyfalusi birtokán fog tölteni. A miniszterelnök augusztus hó közepe táján tér vissza Budapestre, a mely időponttól kezdve a kabinet tagjainak a székes fővárosban, való tartózkodását teszik szükségessé a költségvetési előirányzat megállapításával s általában az új országgyűlési ülészek teendőinek előkészítésével kapcsolatos tanácskozások.

Az anyakönyvi főfelügyelők kinevezése július hó közepe táján fog megtörténni. A 23 főfelügyelői állásra eddig több mint tízszer annyi pályázó nyújtotta be folyamodványát s előre látható, hogy ez a szám a pályázati határidő lejártáig meg fog kétezereződni. A pályázók legnagyobb része az aktív közigazgatási tisztviselők orából való. Vannak köztük alispánok, igen tekintélyes számmal főjegyzők és főszolgabírák stb. Vannak az eddigipályázók közt ezenkívül jogtudorok s mint halljuk, van egy országgyűlési képviselő is. Általában elég jó „anyag” áll máris rendelkezésre a belügyminiszternek.

Nemzetiségi kérdés a kongresszuson.

Mint a „M-g” Bernből értesül, az interparlamentáris konferencia előkészítő bizottsága elfogadta a román csoport azon indítványát, hogy az aug. 12-én Brüsszelben összejutendő kongresszus napirendjére kitűzessék a nemzetiségi kérdés is.

Mint tudva van, ez a kérdés már tavaly a Hágai kongresszuson is fel volt vetve, azonban akkor az ott megjelent Pázmány Dénes közbenjárására Trarieux jelenlegi francia igazságügyminiszter felszólalására levétetett a napirendről. Az oláhok most új rohamot inszezenáltak és tárgyalatni kívánják Brüsszelben az egész Európa parlamentjeinek tagjai előtt az ő állítólagos sérelmeiket a magyarok ellen.

Hihetetlen erőfeszítéseket tettek, hogy

juttatni, mikor öreg papája a hivatalban van. Sárka aztán majd átadja neki a leveleket.

Igy indult meg a mi levelezésünk. Nagyon sűrűn váltottunk egymással levelet. Én minden héten két-három levelet irtam Gizikének, s ő is ritkán maradt adós a válaszal.

S épen ez a sűrű levelezés volt az én szerencsétlenségemnek okozója. T. i. én folyton a szebbnél-szebb hangu levelek kikomponálásán törtem a fejemet (nem ritkán versben irtam), a mi igen sokat elvont a tanulási időmből. A minek aztán az a természetes következménye lett, hogy a tisztí vizsgálaton megbuktam.

Gizikének ugyan azt irtam ezen bukásra vonatkozólag, hogy nem azért buktam meg, mert nem tanultam, hanem azért, mert ragaszkodtam alkotmányos jogomhoz, s a vizsgálaton magyarul feleltem. A mi igaz is. Csakhogy valósággal azért feleltem magyarul s nem németül, mert gondoltam, hogy így nem értik meg a német vizsgáztató tisztetek, hogy mit beszélek. De bizony volt közöttük egy, a ki megértette, hogy mind csak hasból való beszéd az, a mit én beszélek.

Denique megbuktam s még egy évig kellett önkénteskednem. Elvégre ez nem lett volna olyan nagy baj, mert hiszen örmesteri rangot nyertem, a mi pedig nagy állás a katonaságnál, hol az „ur” a fráterrel kezdődik, kit pedig három rangfokozat választ el még örmestertől.

Csakhogy én reám rendkívül szomorú következményű volt ez a másod évi önkéntelenkedés. T. i. nem sokára az én szomorú

a leginkább svájciakból álló előkészítő bizottságot terveiknek megnyerjék, a mi sikerült is, miután sem a német, sem a francia, sem az angol tagjai a bizottságnak nem jelentek meg Bernben.

Egyedül olaszok, románok és svájciak voltak ott jelen, kikkel szemben Pázmány Dénes hiába követelte az ugynevezett „politikai kérdés” kihagyását.

A bizottság azon indokolással, hogy a megállapított napirend úgy is csak ideiglenes, a mennyiben a kongresszus önhatalmulag állapítja meg végleges napirendjét, a nemzetiségi kérdés kitűzése mellett töltött.

Az oláhok tehát ezuttal győztek. Semmi kétség azonban, hogy a brüsszeli kongresszus ellenkezőleg fog határozni, kivált ha a magyar csoport tagjai kissé megerősítik magukat és nagyobb számban jelennek meg a belga fővárosban.

A bukaresti liga tagjai most egész Európát bejárják és a kongresszus tagjait jó előre egyenkint informálják. A külföldi napi sajtó, az idegen folyóiratok csak úgy öntik ismét az oláh panaszokat.

Legujabban a konstantinápolyi Levant Heraldban is kikelnek ellenünk. Nincs egyetlen ország is, a honnét az adáz tűz ne szíthatnék.

Valóban jobb ügyre méltó buzgóság; de mely ellen utoljára nekünk magyaroknak most is már energikusabb eszközökkel, fokozottabb eréllyel kellene küzdenünk.

Fölkelés Macedoniában.

Az „Agence Balcanique” felhívja a figyelmet a „Swoboda”-nak, Stambuloff lapjának, „Nyissátok föl szeméiteket” című cikkére, a mely a macedonai reformok kérdésében titlenséget vett szemére a kormánynak, utal a reformoknak az armeniai kérdéssel való összefüggésére és a következő szavakkal végzi: Ha a kormány a kedvező pillanatot elmulasztja, akkor a bolgár nép meg fogja követelni az elkövetkezéseket a fejedelm fogja viselni.

A „Prwo”, a macedonai bizottság lapja külön kiadásban jelenti Körtendilből, hogy egy Qalankából Macedoniába érkezett egyen azt beszéli, hogy a török csapatok és macedonai fölkelő csapat közt két napi ütközet volt, mely állítólag még most is tart és melynél hallottakban és sebesültekben mindkét félnek jelentékeny vesztesége volt. Egy másik fölkelőcsapat is összeütközött a török csapatokkal és egy egész török századot lekasaboltak. Daczára, hogy a forrás nem tarthat igényt semmiféle bízalomra és hogy a hír alig érdemel hitelt, az ügy Szofiaiban nagy szenzációt idézett elő.

A „Mir” nevű lap azt állítja, hogy a macedonai központi bizottság elnöke, Kitansev Karavelow-párti képviselő néhány nap óta Körtendilben van, a mi annyiban érde-

bukásom után ennél is szomorubb levelet kaptam Gizikétől, melyben azon szomorúságról értesített, hogy őt a mamája minden áron nőtül akarja adni Aradi Béla postatiszthez, kit nem rég helyeztek a mi városunkba s ki őt a szűrteti mulatságon ismerte meg, s alig rá két hétre megkérte a kezét. Gizike megírta, hogy Aradi ur elég szép fiu ugyan, aztán igen szerelmes ő belé, de hát ő nem mehet hozzá, mert csak engem szeret. Mindamellott ő nem tudja mi fog történni, ha haza nem megyek, s meg nem akadályozom ezt a házasságot.

Hát hiszen haza is mentem volna én rögvest, de nem eresztettek; azért csak egy elkeseredett levélben üthettem ki szívem bubánatát. Megírtam ebben a levélben Gizikének, hogy férjhez ne menjen, hanem várjon még rövid 6 esztendeig (1 év önkénteskedés, 2 év joghallgatás, 3 év joggyakorlás — 6 év múlva ügyvéd), mikor aztán majd én elvehetem.

Az erre késéssel megérkezett levélben Gizike megírta, hogy ő belátta, hogy a mama kényszerítésének hat évig még ellent nem állhat, azért a jegyváltás meg történt s egy hónap múlva meg lesz az esküvő. De ő azért örökre csak engem fog szeretni, s ennek jelül ezentul is örömmel levelezik velem — a Sárka közvetítésével.

Ugy is történt. Én Gizikének ezentul is forró szerelmmel telt leveleket irtam, melyekre ő, mint Aradi Bélának jegyese, s később mint felesége hasonló hangban válaszolt.

Azonban Gizike esküvője után mintegy

kes, hogy a „Prawo” hirlap egyik külön kiadásban foglalt azon távirat, mely Maczedoniában, az elégedetlenség kitöréséről ad hírt, épen Körtendilből származik. Az ottomániai vakuf-biztos, Nebil-Bey, mint hírlík, táviratot kapott, mely a török csapatok és egy rabló banda közt történt összeütközéséről ad hírt, annélkül azonban, hogy ezen esemény, mint ezt ugyanezen dologban a „Prawo” teszi forradalmi jelleget tulajdonítana.

Szeless Adorján.

Mióta Szeless Adorján Annemasseban — rövid ideig tartó letartóztatása után — szabadon bocsátották, egész mostanáig semmi hír sem hallatszott a Hentzi-szobor felrobbantójáról.

Mindenki azt hitte, hogy a szabadlábba helyezett Szeless Adorján azóta Svájcban, vagy a francia földön él háborítatlanul, minden zaklatástól menten. Pedig a dolog — értesülés szerint — épp ellenkezőleg áll.

Miután Szeless a francia hatóság, letartóztatása után negyednapra, május 22-kén szabadlábba helyezte, Szeless még pár napot Annemasseban töltött. Május 25-én érkezett a Szeless kiadása iránti formális megkeresés a francia kormányhoz.

Szeless a budapesti törvényszék nem a sajtótól, sem a Hentzi-szobor elleni merénylet elkövetése miatt kéri kiadatni, a mely cselekményekről egy szóval sem emlékezik meg a hivatalos megkeresés, hanem csupán csalás (escroquerie) miatt akarja kiadatását kieszközölni.

Szeless ellen — tudtunkal — csalás miatt semmiféle eljárás sincs folyamatban sem a budapesti, sem más hazai bíróság előtt. Sikasztási bünttyében a napokban hirdette ki a budapesti törvényszék a másodfoku ítéletet, a mely a törvényszék által kimondott 6 havi fogházbüntetést helybenhagyta.

Csakhogy ez az ítélet Szeless védőjének, Sik Sándor dr. ügyvédnek felebbezése következtében sem lesz jogerős mindaddig, míg a kuria nem dönt benne. Franciaország és az osztrák-magyar monarchia között fennálló nemzetközi szerződés értelmében a magán-sikasztás elkövetése miatt körözötteket Franciaország nem szolgáltat ki.

Más jogcímzet kellett tehát keresni, hogy Szeless kiadását kieszközöljék a francia hatósággnál. Mivel pedig gyilkosság, emberölés vagy rablás elkövetésével még sem merle a hazai bíróság őt vádolni, célszerűnek vélték a csalás vétségének elkövetésével vádolni, mint a mely vétség a fentnevezett nemzetközi szerződésben sem mint olyan, a melyért kiszolgáltatják, sem pedig olyan, a melyért nem szolgáltatják ki a menekült vádlottat, felemlítve nincsen.

A francia kormány már pusztá udvariasságból is az osztrák-magyar monarchia iránt, kénytelen lett volna őt ez újabb vád alapján ismét letartóztatni s mindaddig fog-ságban tartani, a míg a kiadatása iránt az illetékes fórum határozatát meg nem hozza.

A francia kormányt ez csak megerősítette régebbi hitében, hogy Szeless üldözete

három hónap mulva fordulat állott be levelezésünkben. Gizike u. i. egyszer csak lesujtó komolysággal megírta, hogy az még sem illik, hogy vélem levelezzen, hogy ő ezzel vét az oltárnál fogadott esküje ellen stb.

Én erre megírtam, hogy a szerelem szentebb, mint az a kényszerből fogadott eskü, hogy ne szakadjon el végleg szívemtől stb. De levelre már csak Sárka válaszolt, hogy többet ne írjak, mert a közvetítést nem teljesíti.

Tehát vége mindennek. Neki adtam fejemet a bubánatnak.

Egyhangulag teltek le katonaszkodásomnak bus emlékekkel kinzó sivar napjai. Végre ütött szabadulásom órája. Hazaeresztettek a katonaságtól.

(Vége köv.)

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Második kötet.

XVII.

Az elhagyott reménység.

(Folytatás.)

(107.)

— Egy mogorva ember, — gondolta a pap: valami baja van a szivének és ezér nagyon ingerlékeny természetű.

A jó ember a hirlapjaival próbálta magát elfoglalni, de fölűttük mindegyre átpillantott az utitársára, hogy lássa, ha vajjon nincs-e kilátása egy kis társalgásra.

Sz. 9552—1895.

436. (2—3)

Arlejtési hirdetmény.

A vármegyeházhoz szükséges 400 (négyezer) köbméter tűzifa szállítására a folyó évi július hó 10-én délelőtt 10 órakor a vármegyeháznál tartandó versenytárgyaláson a legutányosabb ajánlattevőnek fog kiadni.

Vállalkozni szándékozók felhivatnak, hogy a versenytárgyalás előtt a vármegyeház udvarára két köbméter mintafát beszállítva, 60 frt bántatpénzzel ellátott bélyeges zárt ajánlatot adjanak be hozzám, melyben a szállítandó fa ára meghatározva legyen.

A részletes feltételek a II-ik aljegyzői irodában megtekinthetők.

Kolozsavarmegye alispánjától.

Kolozsavart, 1895. évi június hó 17-én.

Gyarmathy Miklós,
alispán.

Sz. 1670—1895.

Kolozsavarmegye moesi járás főszolgabírája.

Pályázati hirdetmény.

Kolozsavarmegye moesi járásához tartozó Alsó-Zsuk, Béré, Felső-Zsuk, Köteland, Nemes-Zsuk és Visa községekből, Felső-Zsuk székhelyvel alakított csoportban a **körjegyzői állás** nyugdíjazás folytán üresedésbe jött, s arra ezennel pályázatot hirdetek.

Javadalmazás: 500 frt fizetés, 150 frt irnoktartásra, 350 frt mellékjárautókok és a magánmunkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak.

Felhívom mindazokat, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ában körülírt képesítési és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt kérelmüket hozzám ezen hó 30. napja déli 12 óráig adják be.

A választás következő napon, vagyis július hó 1-ső napján délelőtt 9 órakor Felső-Zsukon megtartatni, s a megválasztott köteles az állomást azonnal elfoglalni.

Mocs, 1895. évi június hó 20-án.

440. (2—3)

Mayr János,
főszolgabíró.

Sz. 974—1895.

439. (2—3)

Pályázati hirdetmény.

Uzdi-Szentpéter központtal Mező-Domb, Mező-Szentgyörgy és Tuson községekből alakult, nyugdíjazás folytán megürült **körjegyzői állásra** ezennel pályázatot nyitok.

Pályázni kívánókat felhívom, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ban meghatározott képesítésüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket, jelenleg alkalmazásban létüket igazoló bizonyítvánnyal együtt hozzám folyó évi június hó 30-ig adják be.

A választás Uzdi-Szentpéteren folyó évi július hó 1-én fog megejtenni.

Javadalmazás: 400 frt évi készpénz fizetés, 60 frt lakbér, 60 frt irodai átalány, 100 frt uti átalány, 100 frt szolgatartási átalány. Napdíj-illetmény 1 frt 50 kr. Végül magánmunkálatokért: a községi szabályrendeletekből Kolozsavarmegye Nagyságos alispánja által 419—891. szám alatt kiadott táblázatos kimutatásban kitüntetett díjak.

Mező-Örményes, 1895. évi június hó 19-én.

Münstermann Győző,
főszolgabíró.

Sz. 1235—1895.

441. (1—3)

Hirdetmény.

Csikvármegye magántulajdonát képező azon három savanyuvíz forrás, melyek a gyergyó-tölgyesi szolgabíró járásában Preszekárpatakon, Vajdos-patakon és Haragos-havason, a Bélborba vezető út mellett fekszenek, az 1895. évi szeptember hó 1-től számított 10 egymást követő évre nyílt árveréssel a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adatnak.

Az árverés 3000 frt kikiáltási ár mellett folyó évi július hó 22-én délelőtt 9 órakor tartatik meg Gyergyó-Tölgyesen, a gazdasági irodában és 300 frt bántatpénz letétele mellett mindenki árverezhet. Ha azonban a legtöbbet ígérő idegen illetőségű, avagy e vármegyében kellő biztosítékkal nem bír, köteles nyomban az első évi bért lefizetni, esetleg kifogástalan kezesek által biztosítani.

Július hó 20-ig zárt ajánlatok is elfogadhatnak megfelelő bántatpénzzel felszerelve, s azok Csik-Szeredába alulirtoz adandók be, valamint ott tekinthetők meg a részletes feltételek is.

Csik-Szeredán, 1895. évi június hó 21-én.

Becze Antal,
alispán.

Két szép bolt

lakás és mellék helyiségekkel
azonnal kiadó

a Nagy-utca 29. számú házban.

Értekezhetni ott, vagy Belmagyar-utca 3.
a tulajdonossal.

437. (2—2)

Eladó házas-telek.

KOLOZSVÁRT.

a Trencsin-tér és Belközép-utca sarkán, a „Sárga fogadónak” nevezett

emeletes házas-telek
örökáron eladó.

Értekezhetni Schilling Rudolf kir. közjegyző irodájában Kolozsavart. 412. (3—3)

Bérbe adó

Székely-Udvarhely mellett

körülbelül

400 hold jó minőségű birtok,

összes gazdasági épületek és felszereléssel, másfél millió forgalmu fedélcserep- és téglagyárral, nagy forgalmu savanyuvíz forrásokkal, 4 kerekű lisztelő malommal és cseretörővel, több kisebb nagyobb bérházal.

Értekezhetni Ugron Ákos országos képviselővel, Budapesten, Pauler-utca 12. szám.

350. (23—30)

Ritka alkalom

olcsóért bevásárolni!

Csak néhány napig lehet

a Hid-utcai Tompos Mihály-féle árverésen megvásárolt
NŐI- és FÉRFI DIVATÁRU ÜZLETBEN,

„Ferencz és Társa” fényképész palotájában

olcsóért bevásárolni

Creton, Woille, Batis, Mouselin, Ruhakelmék, Chiffon- és Lenvászon, Szóttos, Oxford, Selyem szallagok, Csipkék, Ingek, Gallérok, Nyakkendők, Nap- és Esőernyők, Cipők és minden Bélles- és Rövidárukat.

Az üzlet egészben, teljes berendezéssel, egy vas pénzszekrényvel együtt

eladó és azonnal átvehető.

A helyiség szintén kibérelhető.

288. (23—100)

ELŐPATAK GYÓGYFÜRDŐN,

melynek több kiállításán kitüntetett gyógyvize Európa legjelesebb bálneologusai által a világ legelső égvényes, vasas savanyuvízének jelentetett ki:

az évad május hó 15-étől szeptember hó végéig tart.

Ez ásványvizek különösen a következő betegségekben bizonyultak be biztos hatásuknak: a gyomor és belek idült hurutjainál, gyomorégés és a túlságos nyálka és savképződéssel járó emésztési zavarokban, gyomor- és bélzababban, altesti vérbőségekben, vérpangásban, aranyérben, rásztkór és kedélykórban, máj- és lépdagadatokban, az epe kivetése csöveinek hurutos bántalmaiban, sárgaságban, epekövekben, a poszgerj s váltólázakból származott lépdagadoknál, fejlődési sápkórban s az ezen alapuló hőszám zavarokban, s különösen verszegénységi állapotokban, a vesék és húgyhólyag hurutos bántalmaiban, kezdődő húgy- és fővénykő-lerakódás s húgykő képződéseknél, a méh idült tömlőseinek, dagainál, fehérhólyás, a nemi részek gyengeségeiben, angol kórban, közsvény- és csuszabjakban.

Az ásványvíz használatával kapcsolatosan ujonnan berendezett meleg- és hideg ásványvíz-fürdők, friss kecske-tej, hidegvíz-gyógymód, massage, svéd tornászati áll az azt igénylők rendelkezésére. Van orvos, gyógytár, táviráda, posta. 600 szoba áll a közönség rendelkezésére napi ár 60 krtól fennebb. A szobák árai május 15-től

július 1-ig és augusztus 15-től szeptember 15-ig 30%-al olcsóbbak. Az éttermekben nagyon jutányosan étkezhetni.

Szórakozásul vannak: parkok erdei sétányok, olvasó-, zongora- és társalgó terem, tornászati csolnakázó tó, színház, hangversenyek, bálók s kirándulások; ugyisint egy első rangú cigány-zenekar.

Vagyontalan betegek hatósági ajánlat mellett ingyen lakásban és gyógydíj-mentességben részesülnek.

A bármely irányból jövő gyógyvendégek a földvári vasút-állomáson szállanak ki, honnan az 1 óra távolságra eső Előpatakra magán- és társas kocsik szállítják a gyógyvendégeket; társas kocsin, ha csak egy személy jelentkezik: 2 frt; több személynél személyenként 1 frt 30 kr. fizetendő. Egy magán koci díja: 3 frt. Ezen kocsikra jegyek a földvári állomástól kezdve válthatók.

Minden megkeresésre utasítást és felvilágosítást készséggel ad

Előpatak, 1895. május 10-én.

368. [7—20]

A FÜRDŐ-IGAZGATÓSÁG.

281. (5—5)

A még eddig fölülmulthatatlan

MALARTSIK-féle

cs. és kir. kizárólag szabadalmazott

Patkányirtó-pogácsa
a legbiztosabb szer patkány és egerek kiirtására.

Ára csomagonként 15 és 30 kr. — Viszont elárusítóknak 40 kis és 20 nagy csomagból álló postaküldeményt 8 frt 30 krtól bérmentve szállítok.

Próbaképen — 2 nagy csomag — 80 kr. előre beküldése mellett portómentes küldéssel megrendelhető: MALARTSIK GYÖRGY, a cs. és kir. osztr.-magy. kiz. szabadalmak tulajdonosánál Sátoralja-Ujhely.

Raktár Kolozsavart: Gergely Ferencz gyógyszerkereskedésében és Tanács József gyógyszerésznél. Főraktár M.-Vásárhelyt: Nagy Sándor gyógyszerüzében a „Vörös kereszt”-hez